

FVB-16/2011.
(FVB-38/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2011. július 11-én, hétfőn, 9 óra 1 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása</i>	5
<i>Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter beszámolója</i>	5
<i>Kérdések</i>	9
<i>Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter válaszai</i>	17
<i>Egyebek</i>	22

Napirendi javaslat

1. Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása
(a Hárszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke

Zsigó Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szabó Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Boldog István (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Földesi Gyula (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Tóth Csaba (MSZP)
Ertsey Katalin (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Ertsey Katalin (LMP) megérkezéséig Simon Gábornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter

Megjelentek

Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Kohuth Viktor főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Mozolai Mónika osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Török Zoltán vezető tanácsos (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Hegedüs Istvánné (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Vetter Szilvia (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Pintér István főigazgató (Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság)
Dr. Eitmann Norbert elnök (Közép-Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület)
Széchenyi László főtitkár (Társadalmi Unió)
Dr. Kispál Edit szóvivő (Közép-Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület)
Ikladi Péter ügyvezető titkár (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Dr. Kelemen Balázs (Állami Számvevőszék)
Kriskovics Rita (Gazdasági kabinet)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 1 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelettel köszöntöm a fogyasztóvédelmi bizottság tagjait, a képviselő hölgyeket, urakat, és különös tisztelettel köszöntöm dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter urat az éves miniszteri meghallgatáson, illetve kollégáit, akik elkísérték őt, főigazgató urat és helyettes államtitkár urat egyaránt.

A bizottság határozatképes, a jegyzőkönyv kedvéért is szeretném megjegyezni, hogy kormánypárti és ellenzéki oldalon is képviseltetik magukat a bizottságok, nincs akadálya annak, hogy a mai bizottsági ülésünket megtartsuk.

A mai bizottsági ülés napirendjét az előzetesen kiküldött meghívóban két feladatban határoztuk meg. Az első napirendi pont dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása a Házsabály 68. § (4) bekezdése alapján, a második pedig az egyebek. Aki a bizottság részéről egyetért a napirendi pontokkal, kérem, hogy szavazatával erősítse meg. (Szavazás.) Köszönöm szépen, a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet, nincs akadálya annak, hogy hozzákezdjünk a munkánkhoz.

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása

Az első napirendi pont keretében miniszter urat szeretnénk meghallgatni, ahogy említettem, a Házsabály 68. § (4) bekezdése alapján. Első alkalommal még 2010. május 27-én találkoztunk ebben a körben miniszter úrral a kinevezése előtt, szintén a Házsabálynak megfelelően, és a Házsabály rögzíti azt is, hogy évente egyszer a bizottság a területért felelős minisztert meghallgatja. Ennek szerzünk ma érvényt, köszönöm miniszter úrnak, hogy elfogadta a bizottság ilyen irányú felkérését, és ezen az utolsó parlamenti napon, a plenáris ülés napján meg tudjuk ezt a feladatot oldani.

Éppen ezért, hogy érdemben még a plenáris ülés megkezdése előtt a munkánkat el tudjuk végezni, át is adom a szót miniszter úrnak. Szeretném megkérni, hogy szíveskedjen összefoglalni a bizottság számára az elmúlt évben a fogyasztóvédelem területéhez kapcsolódó tevékenységet, majd azt követően ennek kapcsán a bizottság egy konzultációt fog lefolytatni. Az ülés végén nem fogunk dönteni, hiszen ez az ülés nem határozathozattal zárul, hanem ez egy konzultációs napirend.

Miniszter úr, parancsolj, tiéd a szó.

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter beszámolója

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Kollégák! Köszönöm szépen a meghívást, örömmel jöttem. Köszönöm a megértést, hogy múltkor miniszterelnök úrral németországi látogatásunk miatt kértem a meghallgatás halasztását. Azért is jöttem örömmel, és talán jelképes, mert akkor egy évet tudunk zárni, a parlament utolsó napján beszélgetünk, és számolok be a bizottságnak az egyéves munkánkról, tehát azt gondolom, ez egy jó keret.

Remélem, mindenképpen ott van a Nemzetgazdasági Minisztérium munkatársai által készített szakmai háttéranyagnak nevezett beszámoló, és ugyancsak remélem, hogy a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság által kiadott új, azt gondolom, vonzó küllemű és bellemű – ilyen szó talán még nincs, de majd lesz – újság is ott van mindenképpen. Azt gondolom, ez jelzi, hogy megújulás alatt van Magyarországon ez a terület is, ahogy egy sor más terület.

Tisztelt Elnök Úr! Azt gondoltam, hogy az írásbeli anyagot nem ismétlem meg, de kiemelnék egy-két olyan elemet belőle, amelyről azt gondolom, hogy a bizottság számára

fontos, illetve Magyarországon a fogyasztóvédelem ügye szempontjából fontos. Az első ilyen, hogy a fogyasztóvédelem a modern társadalom egyik legfontosabb eleme. Azért, mert minden modern társadalom fogyasztói társadalom. A XX. század második felében minden modern, fejlett társadalom – így a magyar is – fogyasztói társadalom, ami azt jelenti, hogy a fogyasztók, a fogyasztás áll a nemzetgazdaságok középpontjában, és miután a fogyasztók érdekét több szempontból is védeni kell, ezért a fogyasztóvédelem minden gazdaságpolitika egyik legfontosabb eleme.

Különösen így van ez Magyarországon, ahol, és most nem szeretnék természetesen hosszan és mélyen hátramutatni időben, de azért azt meg kell említenem, hogy a fogyasztóvédelem a gazdaságpolitika szempontjából ott kezdődik, hogy a gazdaságpolitika védi a fogyasztót. Tehát olyan gazdaságpolitika van, amely nem elvesz a fogyasztó vásárlóerejéből, hanem hozzáad. Ezért minden olyan gazdaságpolitika – ilyen volt 2006 szeptemberétől 2010 közepéig –, amelyik ilyen vagy olyan okból a fogyasztás csökkenése és a reálkeresetek csökkenése irányába hat, az a fogyasztóvédelem ellen hat. Tehát a gazdaságpolitika első fogyasztóvédelmi köre vagy védővonala, védműve a gazdaságpolitikának a fogyasztásra, reálkeresetekre gyakorolt hatása. Ebből a szempontból Magyarországon fordulat előtt állunk, 2010 közepétől, ahogy ezt mindannyian láttuk, egy olyan gazdaságpolitika lépett érvénybe, amelyik az egyensúly visszaszerzését – alapvetően a pénzügyi egyensúly visszaszerzését – alapvetően fogyasztóbarát módon irányozza elő. Tehát a növekedés és a foglalkoztatás erősítésével teremti meg az egyensúlyt.

Minden olyan intézkedés, amit láttunk az elmúlt egy évben, azt célozta, hogy ne a fogyasztókra terheljük az egyensúly helyreállításának a terheit, hanem olyan vállalkozói, üzleti szektorokra, amelyek képesek hozzájárulni a költségvetési egyensúly megteremtéséhez. Ilyen volt a bankadó, ilyenek voltak a válságadók és még néhány más intézkedés. Azt kell tehát mondanom, hogy Magyarországon a gazdaságpolitikába építettük be a fogyasztóvédelmet. A gazdaságpolitika legfontosabb elemének a fogyasztókat védő, a fogyasztók vásárlóerejét, fogyasztási képességét védő elemet építettünk bele, és azt gondolom, ez fordulatot jelent a magyar gazdaságpolitika esetében.

A másik, amit – tisztelt elnök úr – szeretnék megemlíteni, hogy még tovább mentünk, mert Magyarország Alaptörvényébe, az alkotmányba is beépítettük azt az elemet, amelyik végül második védővonalként védi a fogyasztókat. Ez pedig az adóssághű, az államadóssághű. Gondoljuk el, hogy Magyarországon az elmúlt, tulajdonképpen az 1973 utáni időszakban a kormányok döntő többsége esetében az államadósság elfutása következtében hozzá kellett nyúlni azokhoz a jóléti rendszerekhez – így a fogyasztáshoz is végül –, amelyek meghatározták a fogyasztói csoportok élethelyzeteit. Ez igazából már a '70-es évektől így alakult, és volt természetesen egy rövid és szerencsés kitérő, de azt gondolom, hogy az államadósság elmúlt 8 évben tapasztalt felfutása és a fogyasztói csoportok élethelyzetének romlása a lehető legszorosabb kapcsolatban volt egymással. Tehát amint elfut az államadósság, előbb-utóbb olyan kormányzati lépéseket kell tenni, amelyek a fogyasztókon és a fogyasztók vásárlóerején csattanak, ez elkerülhetetlen gazdaságpolitikai válasz.

Ezért a második védővonalként a második Orbán-kormány az Országgyűlés döntése szerint az alapokmányba építi be azt a hosszú távú fogyasztóvédelmi vonalat, amely azt mondja, hogy nem csupán nem szaladhat el az államadósság, hanem csökkenteni kell az államadósság bruttó hazai termékhez mért arányát, mégpedig 50 százalékra, és olyan kétharmados törvényekre szeretnénk majd javaslatot tenni, amelyek ennek az átmenetét – mondjuk 2018-ig történő átmenetét – biztosítja.

A harmadik védővonal mindaz, amit a Nemzetgazdasági Minisztériumnak a bizottság számára készített beszámolója tartalmaz, minden olyan fogyasztóvédelmi politika, intézményrendszer és működés, amit a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság a társintézményekkel együtt végez, azok a fogyasztóvédelem harmadik védővonalát jelentik. Jól

működtethetők akkor, ha az első két védővonal jól működik, és gyengébben működtethetők – függetlenül kormánytól, intézménytől, személyektől –, hogyha az első két védővonal nem működik. Mert abban az esetben, hogyha a gazdaságpolitika nem védi a fogyasztók vásárlóerejét, vagy pedig az államadósság elfut, bizony nagyon nehéz a harmadik védővonalat működtetni. Most szerencsés helyzetben vagyunk, mert az első két védővonalat megszilárdítottuk, így a harmadikra koncentrálhatunk. Ennél a harmadiknál, tisztelt elnök úr, tisztelt bizottság, engedjék meg, hogy néhány dolgot aláhúzzak, ami a beszámolómban – azt gondolom – részletesen kifejtésre került. Az első, hogy elkészül ebben az évben Magyarország negyedik, középtávú fogyasztóvédelmi politikája. Itt egy internetes konzultáció folyik, amely reményeink szerint augusztus 10-ével zárul, és augusztus végére, szeptember elejére megszületik Magyarország negyedik, tehát 2011-14 közötti fogyasztóvédelmi politikája.

Ebben néhány dolgot újraértelmeztünk – természetesen a konzultáció eredményeképpen –, erősíteni szeretnénk a piacfelügyeleti ellenőrzéseket, a fogyasztót szeretnénk még jobban, még erősebben a jogi szabályozás középpontjába helyezni, kibővítenénk a hatósági jogalkalmazás eszköztárát, mert azt gondoljuk, hogy az államnak nagyon erőteljesen élnie kell a jogszabály-alkalmazás eszközeivel a fogyasztóvédelem területén, és a hatósági ajánlások eszközével is jobban élünk, ez egy közvetett terelőeszköz, de az eddigi jelentések szerint sikeres.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Pintér István főigazgató úr vezetésével elindította a pozitív listát. Ennek a pozitív listának az intézményét is kibővítjük, kiterjesztjük, megerősítjük. Az első néhány hónap, az első szakasz visszajelzése alapján ez pozitív fogadtatásra talált – tehát a pozitív lista pozitív fogadtatásra talált –, ez egy olyan közvetett terelőeszköz, amely, azt gondolom, az Európai Unió egyik mintája lehet a következő években.

Végül néhány területre kiterjesztjük a jogszabályalkotást, illetőleg a fogyasztóvédelem eszköztárát, ilyen a vízközmű-szolgáltatás, a hulladékkezelés és az elektronikus hírközlés. Ez a három bekerül a fogyasztóvédelem eszköztárába.

Mint azt a bizottság tagjai tudják, jelentősen átalakult a fogyasztóvédelem állami intézményrendszere. Egy megyei kormányhivatalokba integrált, decentralizált rendszer alakult ki, és a központi fogyasztóvédelmi intézményrendszerben, amelynek a középpontjában a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság áll, mellette a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a Versenyhivatal és még több más intézmény, a Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatal és más intézmények állnak, az ezek közötti együttműködést, integrációt erősítjük a jövőben. Tehát egy kétszintű intézményrendszerben a központi szint integrációját, együttműködését erősítjük, és erősödik a decentralizált szint is azon keresztül, hogy a többi kormányhivatalon belüli egységgel szorosan tud együttműködni.

Kiválasztottuk a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságot mint az Európai Fogyasztói Központ magyarországi szervezetét, és az Európai Unió elfogadta a munkatervet és a költségvetést, tehát egy európai intézményrendszerbe tagolódtunk bele. Ahogy ezt a beszámolómban részletesen tartalmazza, ezt nem ismétlem meg, de fontosnak tartom, hogy kialakítottuk a hatósági tanácsadói irodák hálózatát, és egy tényleg polgár- és fogyasztóbarát működés indult el, telefonvonalakkal, szombat-vasárnapi rendelkezésre állással, honlappal, tehát azt gondolom, hogy ez a „minél közelebb a fogyasztóhoz” stratégia az intézmények területén is elindult. Előkészítettük a jogszabály-módosításokat, a fogyasztóvédelmi törvény módosítására teszünk javaslatot, amelyet – azt gondolom – az Országgyűlés ősszel során tárgyal. A beszámolóban érintettük azt a négy területet, ahol a törvénymódosítást kezdeményeztük.

Javasoljuk a Fogyasztóvédelmi Tanács működési kereteinek módosítását; a tripartit rendszer kicsit szigorú, kicsit bürokratikus, az élet ennél sokszínűbb, úgyhogy egy sokoldalú Fogyasztóvédelmi Tanács működését szeretnénk javasolni, kicsit hasonlóan az

érdekegyeztetés rendszeréhez, de talán itt még színesebb a fogyasztóvédelemben szerepet kapók köre. Folyik a fogyasztói csoportok működésére vonatkozó jogszabálykeretek módosítása, ezt fontosnak tartom, tehát az új fogyasztói csoportok alakulásának a korlátozása, és a korábban alakult és még működő fogyasztói csoportok – hogy úgy mondjam – tőkénének, befizetett pénzeinek a megóvása, mint fogyasztóvédelmi feladat is fontos.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Talán még egy dolgot említenék meg az általános beszámoló keretei között, ez pedig az, hogy természetesen a 2011-es ellenőrzési és vizsgálati programban a lehető legpontosabban meghatároztuk azokat a prioritásokat, elsősorban fontos célcsoportokat, ahol a fogyasztóvédelmi vizsgálatokat le kell folytatni, és itt kiemelt figyelmet fordítottunk a gyermekek, a fiatakorúak és az idősek, valamint az elektronikus kereskedelem megszokottnál kicsit technikailag máshogy működő kérdéseinek a vizsgálatára. Azt gondolom, ez helyes és ezt folytatni kell, azt kértük a főigazgató úrtól, hogy ezt a fókusz, ezeket a területeket továbbra is emelje ki.

A békéltető testületekről most nem szólnék, ez részletes elemzésre került, a társadalmi szervezetekre vonatkozó koncepciókat és költségvetésünket ismerik, illetőleg az a 2011-es állami költségvetésben jóváhagyásra került. A fogyasztóvédelem oktatási, képzési oldalát szintén érintettük, és azt gondolom, hogy amit még nagyon fontos látnunk itt együtt a bizottság keretei között, hogy az európai uniós magyar elnökség idején a fogyasztóvédelem területén nagy sikert értünk el. Mint ahogy az élet néha hozza, nem kapott elég felületet ez a siker, pedig nagyon nagy siker. 2008-ban kezdeményezte a Bizottság a fogyasztói jogokról szóló irányelv módosítását, és most, a magyar elnökség alatt sikerült – március 24-én, tehát március végén – egy közös álláspontot kialakítani, és sikerült lezárni a kérdést, ami nagyon nagy eredmény. A magam részéről a magyar európai uniós elnökség egyik szép, apró területnek tűnő, de nagyon szép sikerének tartom, hiszen gondoljuk el, egy két-három éves munkára sikerült pontot tennünk. Úgyhogy az irányelveket lezártuk és elfogadtuk.

Tisztelt Elnök Úr! Az általános beszámolón túl szeretnék egyetlenegy konkrét területre kitérni, ez az otthonvédelmi program, tehát a devizahitelesek és – mint végül láttuk – általában a jelzáloghitellel fedezett hitelesek megsegítésére vonatkozó program. Ez nagyon jelentős előrelépés, mert hogyha a fogyasztóvédelemről beszélünk, akkor vannak olyan társadalmi csoportok, amelyek az elmúlt 6-8 év gazdasági fejleményei alapján különösen kockázatos helyzetben vannak. Közülük is kiemelhető az otthonvédelmi tervben szereplő devizahiteles csoport, de a forinthitellel rendelkezők jelentős csoportja is. Egymillió fő feletti, 1 200 ezer körüli népességcsoportról beszélünk, tehát azt gondolom, hogy az az otthonvédelmi terv, amely a Bankszövetség és a kormány megállapodása szerint elnyerte végső formáját és ezekben a hetekben útjára indul, ez a magyarországi fogyasztói csoportok legveszélyeztetettebb, milliós rétegének, csoportjának, nagy tömegének ad biztonságot. Ez egy nagyon jelentős dolog.

Miután az Európai Unióban nem volt még egy olyan ország, amelyben ilyen mértékben elfutott volna a devizahitelezés az otthonteremtés területén, ezen belül nem volt még egy olyan ország, amelyik olyan mértékben engedte volna a svájci frank térnyerését a hitelrendszerében, mint Magyarország – ez hibás jegybanki és kormányzati döntés volt 2004 után –, ezért itt egy speciális fogyasztóvédelmi programot kellett indítanunk. Igazából az otthonvédelmi terv egy célzott fogyasztóvédelmi terv. Azt szeretném javasolni a bizottságnak, hogy kiemelten foglalkozzon majd ősszel – tehát, amikor újraindul az élet – az otthonvédelmi terv működésével, részleteivel. Ugyanezt kértük a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletétől is, hiszen az otthonvédelmi terv – még egyszer – a legnagyobb fogyasztóvédelmi vállalkozásunk, és nem mindegy, hogy az egyes részletei hogyan működnek. Természetesen a kormány részéről Nátrán Roland helyettes államtitkár úr vezetésével van egy figyelő-, illetve kontrollcsoportunk, de azt szeretném javasolni elnök úrnak, hogy a bizottság kiemelten figyelje, ellenőrizze az otthonvédelmi terv elemeit.

Még egyszer köszönöm szépen a lehetőséget, és a beszámoló első részét így zárom.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, a kiegészítést és a javaslatot is. Ez utóbbira hadd reagáljak: természetesen tartom – a javaslatot elfogadva –, egyébként is terveztük a devizahitelesek segítő csomaggal, az ehhez kapcsolódó intézkedésekkel a bizottság folyamatosan foglalkozni fog, így a javaslatot köszönöm, az őszi munkatervünkbe felvesszük. Úgy terveztük a következő időszak – mármint itt, a bizottságon belül, a mostani vita – szakaszolását, hogy az első körben elsősorban kérdéseket tennék fel, és a második körben rövid reflektív megszólalási lehetőség lesz, amikor esetleg véleményt is lehet mondani. Azt követően a miniszter úrnak, illetve a kollégáinak adnám meg a szót, így keretben és mederben tudjuk tartani a bizottsági ülést, és nyilvánvalóan mindenki a legfontosabb dolgokat el tudja mondani a beszélgetés során. Felváltva fogunk haladni, ellenzéki és kormánypárti oldal, mindenkinek lesz lehetősége szólásra.

Kérdések

Hogy megkönnyítsem a helyzetet, elvállalom az első hozzászólás feladatkörét, azt követően kormánypárti oldalon lesz hozzászóló, hogyha van erre igény, aztán fogunk továbbhaladni. Attitűdként szeretném jelezni miniszter úrnak, hogy alapvetően a kérdéseimmel a közös gondolkodást szeretném segíteni, és néhány olyan problémára vagy ügyre ráirányítani a figyelmet, amiről úgy tűnt az elmúlt időszakban, hogy még megoldásra vár. Ezért három körben szeretnék kérdést feltenni, és talán ehhez kapcsolódva néhány konkrét kérdésem is lesz.

Az első az újonnan felálló struktúrára vonatkozik a minisztériumon belül és a minisztériumhoz kapcsolódóan. Ne kötözködésként vegye, miniszter úr, csak jelezte, hogy kiemelt fontosságú a tárcán belül a fogyasztóvédelem ügye. Meg tudja mondani, miniszter úr, hogy hány felelőse volt a tárcán belül eddig a fogyasztóvédelemnek államtitkári vagy helyettes államtitkári szinten? Elég hosszú ideig tartott, amíg a munkaszervezeti formája felállt a tárcán belül, én személyes sikeremnek tekintem azt, hogy több parlamenti kérdéssel, interpellációval segítettem ennek a folyamatnak a kialakulását. Egy ilyen válaszban – azt hiszem, talán Cséfalvay államtitkár úrtól – kaptam azt az információt, hogy akkor most már van egy olyan struktúra, amelyben dolgoznak. Ez mindenképpen olyan, ami említésre méltó.

Szeretném megkérdezni: van-e már visszajelzés, tehát a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, illetve a területi szerveinek a kormányhivatalokhoz való átadása során az új munkaszervezeti formában való működés adott-e már valamilyen visszajelzést? Van-e már valamilyen visszajelzés, hogy ez hatékonyabbá, jobbá tette a fogyasztóvédelem ügyét? Ez az egyik témakör, amiben szeretnék néhány visszajelzést kapni.

A második a civil szervezetek ügye. Nem csak azért mondom ezt, merthogy – ahogy miniszter úr is mondta, és teljesen egyetértünk – a fogyasztóvédelem ügye az az ügy, ami mindannyiunk közös ügye. A fogyasztóvédelem területén vannak jól működő civil szervezetek, szeretném miniszter úr véleményét kérni arról, hogy az ő megítélésükről, szerepükről, munkájukról, a fogyasztóvédelemben való részvételükről hogyan gondolkodik a tárca vezetője. Ennek kapcsán van néhány konkrét kérdésem. Több helyről visszajelzést kaptam a fogyasztóvédelemben dolgozó civil szervezetek részéről, ami a támogatásukhoz kötődik. Ebben az évben nem volt még pályázat. A helyettes államtitkár úr talán a legutolsó bizottsági megszólalásakor jelezte, hogy már nagyon közel állunk ahhoz, hogy ez kiírásra kerüljön. Jónak tartja-e miniszter úr, hogy az ez évi pénz kiírása így július magasságában fog megtörténni. Szerintem még egy-két hónap, mire a szervezetek ezt birtokba tudják venni, és lesz mondjuk 3-4 hónapjuk, hogy elköltsék. A végén biztosan kell azért tenni, hogy ne legyen az a vád, hogy lám, nem tudták elkölteni ezt a pénzt, ezért jövőre még kevesebbet fogunk adni nekik.

Volna egy konkrét javaslatom is. Több helyütt felvetődött: az önkéntes munka szerepe felértékelődött. Gondolkodnak-e azon esetleg, miniszter úr, hogy a pályázatoknál önerőként elismerjék az önkéntes munkát? Nyilvánvaló, ezt Cséfalvay úr többször elmondta a különböző megszólalásaiban, hogy az önkéntesség szerepe milyen fontos, akkor szerintem érdemes végiggondolni, hogy esetleg a pályázatokban ezt önerőként odatenni.

A jogszabály-előkészítésben a civil szervezetek szerepe. Van-e ennek egy kialakult intézményi módja, hogy hogyan, milyen módon kerülnek bevonásra az előzetes folyamatban a civil szervezetek, a társadalmi vitában hogyan vesznek részt? Ha erről néhány dolgot mondanának, segítenének.

A Fogyasztóvédelmi Tanács. A miniszter úr is jelezte, hogy a tripartit felállású tanács átalakult. Van-e már tapasztalata a tanács új működéséről? Tehát ebben az új formában, mert nyilvánvalóan az átalakulás – a háttéranyagból olvasva azt láttuk – azért volt, hogy hatékonyabb, eredményesebb legyen, van-e már visszajelzés ezen a téren.

Egy konkrét kérdésem is van. Mi lesz az Energetikai Érdekegyeztető Tanács sorsa, mi a szándék ennek a tanácsnak a működésével kapcsolatban?

A harmadik kérdésem még rövidebb lesz, ez a jogalkotói munkára vonatkozik. A miniszter úr jelezte, és ezt – ha úgy tetszik – nagyon fontos bejelentésnek tekintem, hogy ősszel a fogyasztóvédelmi törvényt a Ház elé kívánják terjeszteni. Csak óvatosan jegyzem meg, hogy a kormány által benyújtott munkatervben nem szerepel a fogyasztóvédelmi törvény, szeretném úgy gondolni, hogy miniszter úrnak ez a bejelentése nyilvánvalóan most egy világos, egyértelmű jelzés, hogy hogyan készülünk az őszi időszakban ennél a törvéynél.

Említette miniszter úr a devizahitelesek megsegítő csomagot. Mi többször kezdeményeztük, és civil oldalon és szakmai oldalon is erős támogatása van a természetes személyek adósságrendezéséről szóló magáncsőd intézményének. Van-e esetleg gondolkodás arról, hogy ezt az eszközt is bevonni a devizahitelesek megsegítő eszközkészletbe. Biztos, hogy itt sokakat nagyon komoly támogatásban tudnánk részesíteni. Én még azt is megajánlanám, miniszter úr, hogy ha benyújtják ezt a jogszabályt, ellenzéki oldalon egész biztosan maximális támogatása lesz ennek a kezdeményezésnek.

Az utolsó megjegyzésem pedig arra vonatkozik – és ezzel én lezárom –, hogy örömmel veszem azt a jelzést, ami a fogyasztóvédelmi stratégia kialakítására irányul. A bizottság döntött abban, hogy amikor a társadalmi konzultáció eredményeként összeáll egy véglegesebbnek tekinthető szöveg, akkor a bizottság erre vissza fog térni, egyébként jelzem miniszter úrnak, hogy a múlt héten egy bizottsági nyílt nap keretében elvégeztük ennek a stratégiának egy nagyon komoly szakmai áttekintését.

Köszönöm szépen a figyelmét, miniszter úr, és továbbadom a szót. Kérdezem, hogy kormánypárti oldalon van-e jelentkező? *(Jelzésre.)* Igen, Szabó Zsolt alelnök úr fog szólni. Mielőtt megadnám a szót, kérdezem, hogy ellenzéki oldalon van-e olyan, aki szólni kíván. *(Jelzésre.)* Igen, Ertsey Katalin képviselő asszony, és majd megnézzük, hogy lesz-e még utána kérdés, és lesz-e igény a második körre.

Szabó Zsolt alelnök úr a szó.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Tisztelettel köszöntöm a fogyasztóvédelmi bizottság ülésén, miniszter úr. Ha megengedi, egy olyan témát szeretnék felvetni, ami már korábban is téma volt, és tudom, hogy valahol egyeztetésen van a dolog. Kialakulóban van a nemzeti fogyasztóvédelmi stratégia, ebben finoman jelezve van, hogy középtávú stratégiában felvetődhet az élelmiszer-biztonság, élelmiszer-higiéncia kérdésköre. Úgy gondolom, az, hogy három évvel ezelőtt a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságtól elvételre került ez a jog, ez a kör, ez valamilyen mértékben, valamilyen szinten hiba volt. Úgy gondolom, ma Magyarországon hatósági témakörben a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság az, amely a

legnagyobb hatáskörrel rendelkezik, ezért javaslom, hogy az MGSZH-val egyeztetve valahol középúton meghúzva egy vonalat – például feldolgozott vagy nem feldolgozott termék, hogy ennek hol a határa, ezt meg lehet állapítani –, mert az az ellenőrzési jog, lehetőség, laborfelszereltség, szakembergárda még mindig ott van az NFH-nál, tehát őket kellene talán erre használni. Ez egy olyan fogyasztóvédelmi terület, ami a legérzékenyebb a lakosság szempontjából, ráadásul például a francia fogyasztóvédelmi szabályokra szeretnék utalni, ott teljes egészében piacszabályozásra is használják ezt a kérdéskört. Javaslom ezt áttekinteni.

Szeretném megkérdezni, hogy azon kívül, hogy középtávú tervekben ez szerepel, látja-e annak a lehetőségét, hogy őszig, a törvénymódosítás beterjesztéséig egyeztetésre kerüljön sor az MGSZH-val, és konszenzussal beépítésre kerüljön ez a kérdéskör a törvénybe.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen Szabó Zsolt alelnök úrnak. Ahogy jeleztem, Ertsey Katalin képviselő asszony következik, de előtte kérdezem, van-e a kormánypárti oldalon újabb igény. *(Nincs jelzés.)* Akkor egyelőre így haladunk.

Öné a szó, képviselő asszony, parancsoljon!

ERTSEY KATALIN (LMP): Köszönöm szépen. A laborok ügyében már felmerült az előző egyeztetésen a koncepció kapcsán, hogy mi is jónak tartanánk, hogy az egyik most nem működő és a működő labor ügyét rendezzük. Mi pont az ellenkező irányt javasolnánk, azt gondoljuk, hogy a szakértelem inkább ott van a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalnál, és ezt jelzik nekünk civilek is. Ez csak egy megjegyzés volt.

Három pontra szeretnék kitérni a miniszter úr meghallgatása kapcsán, az egyik a helyi piacok kérdése, a második a fogyasztóvédelmi koncepció – ami jelentős részét képezi a beszámolóknak, és bár a jövőbe mutat, de azt gondolom, ez az az alkalom, hogy erről beszéljünk –, a harmadik pedig a devizahitelek kérdése.

A helyi piacok ügyében kicsit több mint egy évvel ezelőtt miniszter úr azt jelezte – és jelzem, hogy részben ezért is igennel szavaztunk ellenzéki párt létünkre az ön személyével kapcsolatban, mert azt jelezte –, hogy a helyi piacok létrehozását és működtetését nagyon fontosnak tartja. Felemlített egy nagyon szép, romantikus képet, hogy Franciaországban, Németországban minden helyi város főtere vasárnap délelőtt átalakul helyi piaccá, majd visszaalakul egy takarítás után főtérre. Mi pontosan ezt a víziót szeretnénk Magyarországon látni, nagyon örültünk. Ennek megfelelően két dolgot tettünk: benyújtottunk egy plázastop néven elhíresült javaslatot, ami pontosan azt akarta elérni, hogy a helyi piacok, a helyi gazdaság erősítése érdekében egy moratóriumot iktassanak be ebben az egész plázaépítések – a pláza nem pontos kifejezés, de a sajtóban nagyon jól hangzik, tehát viszonylag nagyobb méretű bevásárlóközpontok – ügyében. E moratórium alatt a helyi szervezetekkel, helyi érintettekkel és a vállalkozókkal együtt dolgozzák ki azokat a feltételeket, amelyek alapján helyi döntéshozatalban, helyi részvétellel hozzák meg ezeket a döntéseket.

Nagy sikernek értékeltük, hogy a kormányzat láthatólag az első ponton átvette és támogatta ezt a javaslatot, majd pedig nagyon szomorúan tapasztaltuk, hogy egy központi döntéshozatalt javasolnak megoldásként, ami pontosan a lényegét veszi el a helyi piacok, a helyi gazdaság erősítésének. Az, hogy az állam magához vonja azt a jogkört, hogy Kiskunmajsán milyen Penny Market, Aldi vagy – ne adj’ isten – Tesco települhet, azt gondolom, maximálisan szembemegy azzal is, amit ön szeretne, és amit mi erősen tudnánk támogatni. Tehát szeretném kérni, hogy ezt vizsgálják felül, mert nagyjából pont az ellenkezőjét éri annak, amit ön ebben a szép vízióban felvázolt egy évvel ezelőtt.

A másik dolog, amit a helyi piacok, helyi gazdaság, fenntartható fogyasztás ügyében tettünk, az ellenőrző albizottság megvizsgálta egy elég sajátos területen, a magyarországi büntetés-végrehajtási intézetekben azokat a kérdéseket, amelyek valamilyen szinten a

fogyasztóvédelmet érintik, és ebben az ügynevezett – ez egy szakkifejezés – kiétkeztetés kérdése volt az egyik legsajátosabb. Tehát ma Magyarországon a büntetés-végrehajtási intézetekben kívülről hozott, meglehetősen sajátos módon kiválasztott vállalkozók által beszállított étel van, és minden eddigi felmérés azt mutatja, hogy ezerféle szempontból sokkal jobb a rabok, fogva tartottak foglalkoztatása, a helyi termékek használata, és minden egyéb szempontjából az, hogy ők ott helyben, lehetőleg a börtön udvarán vagy őrzötten a környékben a zöldséget, élelmiszert megtermelik, és bent főzik meg. Ez ügyben szeretném javasolni, bár ez egy elég speciális terület, de azt gondolom, hogy érdemes pontosan ezért odafigyelni.

A második pont, amiről szeretnék beszélni, a fogyasztóvédelmi koncepció. Ott nagyon hiányoljuk a fenntartható fogyasztást, de azt hiszem, lesz időnk majd erről beszélni, két nagyon súlyos dolgot szeretnék viszont szóvá tenni. Az, hogy – ahogy említette – a tripartit rendszer egy szigorú rendszer, pontosan azért van, mert a három oldal szigorúan felelősséggel tartozik egymás iránt azért, hogy egymásnak válaszolva, érvelve alakítsanak ki valamiféle közös álláspontot. Pontosán ezért volt nyilvánvalóan az OÉT felpuhítása is, és ennek a rendszernek a tervezett felpuhítása is egy olyan irányba ható lépés, ami pontosan ezt a szigorúságot oldja, ami nem hátránya, hanem előnye a tripartit rendszernek. Szerintünk ez nagyon negatív irányba hat. Azt gondolom, ha már az OÉT ilyen értelemben felhígult, és nem tudja ellátni ezt a szigorú védelmet azon a másik területen, ahol szintén nagyon világosan szemben állnak az érdekek – a munkavállalóknál is így van, de a fogyasztóknál is nagyon világosan szemben áll a vállalkozó és a fogyasztó érdeke –, és én értékelem hogy pozitív irányba akarják elvinni, de attól még fennállnak ezek az érdekkonfliktusok, tehát ezt meg kellene tartani.

Egy másik érdekkonfliktusra is fel szeretném hívni a figyelmet, ha elvonatkoztatunk attól, hogy milyen területről beszélünk, minden olyan szervezet, amely tanácsadást végez bármilyen területen, az szigorúan elválasztandó a döntéshozótól. Azt hiszem, ebben egyetértünk. A békéltető testületek tanácsadási jogkörrel való felruházása egy olyan teljesen világos jogi nonszenszhelyzetet eredményez, hogy az, akinek végső soron azt kell elérni, hogy döntés szülessen két egymással szemben álló fél között, egyszerűen nem adhat tanácsot az egyiknek vagy a másiknak. Ez egy alapfunkció, ami egyáltalán nem keverhető. Azt gondolom, nagyon fontos, hogy meghagyjuk – ettől elválasztva – a kormányhivatalokban létező tanácsadást, és azt lássák el kitűnően, civilekkel, azt gondolom, ez élesen elválasztva kitűnően működhet, de a békéltető testületnek egy nagyon fontos funkciója van, hogy vitás kérdésekben kell döntenie. Ha ő folyamatosan – akár az egyik féllel, akár a másikkal – tanácsadói viszonyban is van, az egyszerűen befolyásolja az ő döntéshozatalát.

Ezt akartam elmondani, és nagyon szeretném, hogyha lenne arra lehetőségünk, pontosan azért, amit az elnök úr említett, hogy a fogyasztóvédelem gazdájaként már elég sokszor változó minisztériumi vezetőkhez volt szerencsénk, miniszter urat is szeretnék ebbe a folyamatba egy kicsit jobban bevonni.

Bocsánat, egy utolsó pont: a devizahitelek helyzete, amit eléggé reménytelennek látunk. Szeretném megkérdezni, hogy mi az oka annak, hogy a bankoknak – gyakorlatilag a civilek egybehangzó véleménye és a szakértők véleménye alapján is – túlzott védelmet biztosít ez a bizonyos devizahiteles mentőcsomag. A mi véleményünk az, hogy olyanfajta tehermegosztást kellett volna kitalálni, ami a bankoknak jóval nagyobb részvállalást szab meg, pontosan azért, mert azt gondoljuk, hogy a helyzet létrehozásában való felelősséget leginkább ők viselik, és a teherbíró-képességük is a legnagyobb. Tehát e két komponens alapján a bankoknak kellene a legnagyobb arányban részt vállalni, és ez most nagyon nem látszik. Azt gondolom, nagyon súlyosan terheli a fogyasztókat, és valamelyest az államot is, bár az eszközkezelő körül elhangzott számok annyira nem nagy megterhelést jelentenek. Miért nem lehetett például a román modellt venni, ahol nagyon egyértelmű jelzést küldtek a

bankoknak. A központi banki alapkamat, plusz 2 százalék az, amit minden egyes újratárgyalt szerződésnél érvényesíthetnek a devizahiteleseknél. Ha nem, akkor sajnos ők úgy kell hogy döntsenek, hogy nekik nem éri meg, és akár a kivonulást is megkockáztatják. Nem vonultak ki a bankok Romániából, egy szigorúbb és erőteljesebb, a bankokkal szembeni fellépés csak egyszerűen helyre teszi azt a helyzetet, hogy Kelet-Európában ezek a bankok elképesztő profitokra tettek szert, pontosan a devizahitelesek kontójára.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Igen, jól láttam, Selmeczi Gabriella képviselő asszony következik, és még Zsigó Róbert Alelnök úr jelzett. Megnézzük, van-e ezen kívül szólási igény. *(Nincs jelzés.)* Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen ezt a szakmai háttéranyagot, amit kaptunk a mai meghallgatásra. A háttéranyag kapcsán három dolgot szeretnék kiemelni. Egyik a fogyasztók informálása, a tudatos magatartás megerősítése, a másik, amiről szeretnék beszélni, az az ellenőrzés, a harmadik pedig a szankciók rendszere. Nálam ez így egészben kerek.

Az elmúlt években, főleg mióta az Európai Unióhoz csatlakoztunk, fogyasztóként vagy akár háziasszonyként az ember azt érzi, hogy kiszolgáltatottan áll a boltokkal szemben, nem tudja, hogy mit vásároljon, mi a jó, mit tegyen, illetve a fogyasztóvédelem többi területén is úgy érzi, hogy elveszett, és nem igazán van megvédve. Ebből a szempontból nagyon fontosnak érzem a fogyasztóvédelmi iroda munkáját, és ki is van emelve ebben az anyagban, hogy nagyon sok információt kell eljuttatni az állampolgárok felé, és a magatartásukat kell tudatosabbá tenni, itt kiemelném a fogyasztóbarát emblémát. Bizonyára mindenki emlékszik még régen a kiváló áruk fórumára, szerintem ha kellő ismertséget kap ez az embléma, és minőség van mögötte, és ha ezt a minőséget lehet tartani, tehát nem egyszer kapja meg a minősítés, hanem folyamatos ez az ellenőrzés, akkor ez például segítséget jelenthet a mindennapi életben. Tehát ezt nagyon fontosnak tartom kiemelni, és tudom, hogy a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hivatal főigazgatója nagyon ambíciózusan látott hozzá például ehhez a területhez is.

A másik, amit szeretnék kiemelni – az anyagban szerepel –, a piacfelügyeleti ellenőrzés. Az anyag leírja, hogy nem szeretne a hivatal, illetve nem szeretnék, hogyha az ellenőrzés úgy irányulna a vállalkozók felé, mintha ellenség lenne a felügyelet, de azt hiszem, hogy napjainkban mégiscsak egy nagyon szigorú, egyszerű, átlátható jogszabályi környezeten alapuló ellenőrzést kellene preferálni, és nem attól kellene tartani, hogy mondjuk a vállalkozások, a kereskedők ezt zaklatásnak veszik. Szerintem, ha egyszerűek és átláthatók a feltételek, és tudják a szolgáltatók, hogy mihez kell magukat tartani, akkor az, aki jóhiszemű és minőségi színvonalú szolgáltatást szeretne nyújtani, nem hiszem, ezt zaklatásnak tekinti.

Ami ehhez csatlakozik harmadik pontként, hogy hiába ellenőriz a felügyelet, és hiába állapítja meg, hogy valami nem a színvonalnak megfelelő vagy jogszabályellenes, hogyha nincs mögötte szankció, és egyébként javaslom átvizsgálni a szankciók egész rendszerét. Ott húznék egy határvonalat, hogy mikor szándékos a jogszabályok megsértése. Tehát mikor adódik abból a fogyasztó átverése, hogy mondjuk extraprofitra szeretne valaki szert tenni. Ennek számtalan formája van, és javaslom, hogy ha nem is az idén, de a következő évben – ugye, az alaptörvénnyel elindult a magyar jogrend átfésülése, áttekintése –, mindenféleképpen át kellene vizsgálni a szankciók rendszerét.

Amit még szeretnék kiemelni, amit Ertsey Katalin képviselőtársam is mondott, a helyi piacok ügye. Ez nekem is szívügyem, ám én úgy érzem, hogy azzal, hogy a kormányzat szeretné szigorítani vagy egységesebbé tenni például a Spar és az ilyen típusú új bevásárlóközpontok vagy közértek, marketek megnyitását, az nem megy ellene annak, hogy

helyben jól működő kis piacok legyenek. Szerintem ez tényleg a helyi kisközösségnek lenne a dolga, feladata, nyilván némi kormányzati lökéssel, segítséggel, hogy legyen helyben mindenhol piac, ami nem csak az egészségesebb táplálkozás, az egészségesebb életmód egyik alapköve – hiszen helyben sokkal nagyobb esély van arra, hogy helyi alapvető élelmiszerekhez hozzá lehessen jutni –, hanem van kulturális pozitív hatása is. Nem utolsó sorban szerintem közösségépítő hatása is van, amire nagyon nagy szüksége van a magyar társadalomnak. Tehát abban egyetértünk, hogy legyenek helyi piacok, és a kormányzat ezt támogassa, adja meg a kezdő lökést, viszont szerintem a kormányzati intézkedések nem mennek ez ellen, és nem akadályozzák ezt.

Köszönöm szépen, elnök úr, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ellenzéki oldalon van-e még most hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Most nincs. Előzetesen még Zsigó Róbert alelnök úr jelzett, és még Spaller képviselő urat láttam. Alelnök úr, parancsolj! *(Zsigó Róbert: Előbb a képviselő úr.)* Tehát előbb a képviselő úr. Spaller képviselő úré a szó.

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. A fogyasztót mindig akkor kell védeni, amikor egyfajta információs egyensúlytalanság van a fogyasztó és a neki szolgáltató szervezet között. Ahhoz, hogy ez az egyensúlytalanság fölszámolódjon – és egyáltalán kitudódjon –, nagyon nagy segítséget nyújtanak a civilek. Azt láttam az elmúlt egy évben, hogy számos ötlet, kezdeményezés jött a civilektől, még azokban az időkben is, amikor még az előző kormány működött, és láttam, hogy mennyit kellett küzdeni ahhoz, hogy egy-egy ötletből valóban törvény, valóban jogszabály legyen, és a civilek tudják végezni a saját egyéni fogyasztóvédelmi munkájukat.

Azt láttam, hogy ez a folyamat most jelentősen fölgyorsult, azt gondolom, akár a hatóság irányába, akár a törvényhozás irányába a hatóságon keresztül számos ötlet eljutott, és ezek beépültek a jogrendbe, és ezt köszönjük, mert szerintem ez hasznos mindenkinek. A hatóság munkájáról nagyon sok minden elhangzott, tán egyet még kiemelnék, hogy a fogyasztóvédelem ma már nemzetközi együttműködés keretében történik, hiszen határon átnyúlóan tudunk fogyasztani, és azt gondolom, itt egy páratlan együttműködési hálózat jött létre, amit a hatóság most kiépített. Megemlíteném a magyar termékek támogatását, hiszen a fogyasztóbarát emblémával vagy mellette a fogyasztásra ajánlott kiváló magyar termékek is megjelennek és támogatásra kerülnek. Az Európai Fogyasztói Központot miniszter úr is említette, és a tájékoztatás, amit ez az új újság jelent, azt gondolom, rendkívül hasznos mindenki számára, aki forgatni tudja.

Összességében azt látom, hogy a hatóság az egyik legfogyasztóbarátabb hatóság lett Pintér úr vezetésével, és talán ez a legfontosabb, hiszen a fogyasztókat hogyan lehetne máshogyan védeni mint fogyasztóbarát módon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e igény további hozzászólásra? *(Jelzésre.)* Örvendi László képviselő úr!

ÖRVENDI LÁSZLÓ JÓZSEF (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! A multicégekkel kapcsolatban szeretnék egy feltevést elmondani. Újabban a multicégek beszállítói megint nagy panasszal vannak a felvásárlók régi gyakorlatának ismételt folytatása miatt. Valamikor hoztunk egy törvényt, ami alapján azt a 80-90-féle pénzbeszedési formát, amit felsoroltunk annak idején, megszüntettük, és a beszállítók azt mondják, hogy körülbelül fél évig tartották ezeket a szabályokat, és most a legújabb szerződéskötések során megint visszazivárogtatják ezeket a szankciókat, mármint az örészükről alkalmazott szankciókat a beszállítók felé.

Nekem volna egy olyan javaslatom, hogy le kellene ülni ezeknek a multinacionális cégeknek vezetőivel, és szigorúan felhívni a figyelmet, hogy vagy betartják a magyar törvényeket, vagy a legszigorúbb állami szankciókat kell alkalmazni feléjük. Ha bezár, hát bezár, kész. Nyit helyette másik, de a szabályokat szigorúan tartásuk be. Nem akarok neveket említeni, mert nagykereskedelmi láncok, akár a dolgozók felé, de itt most elsősorban a beszállítók felé jellemtelenül járnak el, de ugyanakkor a napokban jelentkezett a GMO-s botrány is, amely szintén multinacionális cégek direkt játéka a magyar állammal szemben. Azt javaslom, hogy nagyon szigorúan szankcionáljuk ezeket a cégeket, ha a Pioneer vagy a másik kimegy az országból, ám legyen. Vannak helyette másik, nagyon jó növényfajtákat előállító, tiszta, génmódosítástól mentes növényfajtákat előállító kereskedelmi cégek, és legyen akkor esetleg a magyar fajta-előállító cég a preferált. Aki nem tartja be a magyar törvényeket, a legszigorúbban járjunk el velük! Elszennyezik egész Magyarország területét, és tudatosan csinálták, az a gyanúm.

Köszönöm szépen, ezt szeretném javasolni. Szigorúan ülünk le, tárgyaljunk velük, vagy betartják, vagy vegyék a kalapjukat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ertsey Katalin képviselő asszony még egy gyors megszólalásra jelentkezet.

ERTSEY KATALIN (LMP): Bocsánat, csak tényleg, a GMO nagyon fontos, és ez kimaradt az én pontjaim közül. Tehát azt gondolom, ez egy konkrét és nagyon kemény ügy, amiben szeretné, hogyha elmondaná, hogy mit terveznek.

Hasonló téma az, hogy nemrég meghoztuk a hamburgeradót, amiből kimaradt a hamburger, és a dohánylobbi hatására egy olyan dolog került ki belőle, ami szintén rendkívül fogyasztóellenes. A GMO, a fogyasztásösztönző és egészségtelen élelmiszerek és a dohány ügyében mit tervez?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy már csak Zsigó Róbert alelnök úr vár hozzászólásra, neki megadom a szót, aztán az elnöki összefoglalót követően miniszter úr a szót.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen. Ha jól látom, elnök úr, én leszek a második kör, és megpróbálom úgy megtenni a hozzászólásom, hogy minél kevésbé gerjedjünk.

Tisztelt Miniszter Úr! Csak néhány mondatot szeretnék mondani, merthogy sok minden elhangzott már. Van benne egy kérdés is, amire majd kitérek, de majd inkább a mondandóm lényege után. Azt gondolom, hogy azt nem lehet talán mondani, hogy mindannyian emlékszünk, de sokan emlékszünk, hogy milyen örökséget vettünk át egy esztendővel ezelőtt, és nyilván nagy is volt – most is nagy – a várakozás a fogyasztóvédelem területén is.

Azt hiszem, ha ezt az egy évet vizsgáljuk – mert mégis azért jöttünk össze erre a miniszteri meghallgatásra, hogy ezt az egy évet próbáljuk meg értékelni, akkor amellet, hogy ha pontosan megnézzük, hogy milyen örökség volt az, amellyel mindannyiunknak meg kellett birkózni, ráadásul hozzátesszük azt is, hogy fél évig Magyarország látta el az Európai Unió elnöki tisztét, azt gondolom, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium és benne a fogyasztóvédelem területén többet léptünk előre, mint amit reálisan – még egyszer mondom, reálisan – gondoltunk egy esztendővel ezelőtt. A fogyasztóvédelmi bizottság az elmúlt időben – most csak tavaszról beszélek – nagyon sok kérdést vett napirendjére, olyan kérdéseket,

amelyekben, és ebben meg is egyeztünk még a bizottság megalakulásakor, semmiféle pártpolitikai ügyben nem próbáltuk egymást meggyőzni. Egyszerűen csak olyan ügyeket próbáltunk napirendre venni, fölvetni, amelyek szerintünk az elkövetkezendő esztendőök fogyasztóvédelmi politikájának kulcskérdései lesznek. Sok olyan témát is tárgyaltunk, amely a fogyasztó kiszolgáltatottságáról szól, és nem csak a devizahitelesek ügyében, hanem egyéb ügyekben.

Azt gondolom, és most itt van az ősz előttünk, amely a fogyasztóvédelem területén fontos jogszabályokat fog hozni, sok olyan ügyben fogunk tárgyalni, amelyek után a végére odáig juthatunk, hogy valóban Magyarországon a fogyasztóvédelem, a fogyasztóvédelem rendszere is, illetve a filozófiája is egy kicsit megújulhat. Ehhez kapcsolódik a kérdésem is. A múlt héten, amikor a bizottságunk nyílt nap keretében gyakorlatilag mondhatjuk, részt vett a konzultációban, a fogyasztóvédelmi stratégia konzultációjában, akkor elmondtam, hogy szerintem a jövő fontos kérdése az lesz, hogy mennyire tudunk akár jogszabályokat úgy alkotni, akár a munkánkat úgy végezni, hogy nőjön a fogyasztók önvédelme. És itt, mivel külön kitért miniszter úr a bevezetőjében a devizahitelesek ügyére, ezért én sem nyitok meg újabb témákat, maradjunk csak ennél az ügynél. Nagyon fontosnak érezzük, és azt gondolom, csak megerősítést szeretnék kérni öntől, hogy pénzügyi területen a magyar emberek ismeretei, az önvédelme mindenképpen nőjön. Mit terveznek ez ügyben? Mit tervez ez ügyben a kormány, mert azt hiszem, hogy sok gondtól-bajtól menthetjük meg saját magunkat is, sokkal kevesebb problémával kell foglalkoznunk akár a bizottsági üléseken is, hogyha ebben az ügyben, ezen a kulcsponton előre tudunk lépni.

Egyébként a minisztérium minden munkatársának tisztelettel köszönöm azt a segítséget, amelyet a fogyasztóvédelmi bizottság megkapott, mert nehéz ügyekkel foglalkoztunk, és akkor itt a vége felé még egy mondatot engedjenek meg, amely szerintem a jövőre nézve legalább olyan fontos, mint a fogyasztók önvédelmének az erősítése. Az pedig az, hogy a kormány – és ezt talán mindannyiunknak mondom – egymaga biztosan nem fog tudni olyan eredményeket elérni a fogyasztóvédelem területén, amelyre mindannyian várunk. Azt hiszem, hogy a most kialakuló rendszer, amely minket körülvesz, a hatósági rendszer is, amely próbál szemmel láthatóan másképpen működni, és nem büntetni mindenhol, hanem kvázi ilyen szolgáltató hatóságként működni, emellett azt gondolom, ha másnak nem, az önkormányzatoknak bizonyosan van feladatuk abban, hogy eredményes legyen az a fogyasztóvédelmi munka, amelyet elkezdtünk, amely jogszabályi kereteit tekintve az ősszel meg is fog újulni. Azt gondolom, valamiféle olyan összefogásra lesz szükség, amely leír valóban minden fogyasztóig, minden információ, minden lehetőség. Úgyhogy egyrészt köszönöm a minisztérium segítségét az elmúlt egy esztendő bizottsági munkájához – mert mégiscsak bizottsági ülésen vagyunk –, másrészt pedig ajánlom is a partnerségünket, mert hát fontos jogszabályokat kell megalkotnunk, és mindannyiunknak az az érdeke, hogy ezeket úgy sikerüljön elvégeznünk, hogy minden fogyasztó helyzete javulhasson.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Fontos megjegyzésekkel zárta a mondatait alelnök úr, teljesen egyetértünk ebben. Egyébként a bizottság alapszemléletét az elmúlt időszakban ez jellemezte, hogy ügyre koncentráltunk, szakmai polémiákat folytattunk, kevesebb minősítés és több kérdés volt. Egyébként ez jellemezte szerintem a mai miniszteri meghallgatást is. Ebben talán unikális a bizottság a maga módján, bár hát ezt nyilvánvalóan mindenki elmondhatja a saját bizottsági működéséről.

Három olyan terület volt, amiben biztosan várunk választ miniszter úrtól. Egyik a jogalkotásra vonatkozó kérdések köre, a második a civil szervezetek ügye, a harmadik pedig az olyan egyéb konkrétumok, amelyekből egy dolog biztosan kiemelkedett, a devizahitelesek ügye. Egyébiránt pedig azt gondolom, hogy a fogyasztóvédelmi bizottság nemcsak a

meghallgatáson, nemcsak az elmúlt egyéves munkájában, hanem szándékaink szerint a következőkben is ugyanebben a szemléletben kívánja a saját identitását megtalálni, szakmai bizottságként, szakbizottságként elsősorban ezekre az ügyekre koncentrálni.

Miniszter úr, akkor kérem, a kérdésekre adják meg a választ.

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter válaszai

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a kérdéseket és a véleményeket, valamint javaslatokat is, azt gondolom, mind a három szerepelt a hozzászólásokban. Ha megengedik, sorrendben haladok.

Elnök úr kezdte a kérdéseket és a véleménynyilvánítást is. A Nemzetgazdasági Minisztériumon belül a fogyasztóvédelemért felelős politikai vezető a mindenkor parlamenti államtitkár, tehát a stratégiai államtitkár, Cséfalvay Zoltán államtitkár úr, és attól függően találkozunk a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről felelős vezetőkkel, hogy milyen az ügy. Tehát ha gazdasági jellegű kérdéskör van, akkor a gazdaságért felelős államtitkár – talán ismerik a minisztérium új integrációs döntését, tehát összevonjuk a belgazdasági és a külgazdasági államtitkárságot –, tehát Szatmáry Kristóf államtitkár úr felelős majd minden egyes gazdasági jellegű fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kérdésért. De ha a kérdés pénzügyi területű, például devizahitelek vagy akár más, mert még van néhány, szép számmal vannak más pénzügyi területen érvényes fogyasztóvédelmi kérdések, ott pedig Kármán András államtitkár úr a felelős, és Pintér István úr vezetésével működik a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, amelyik a minisztérium – hogy így mondjam – kiterjesztett karja, és egyben a bizottságnak is a kiterjesztett karja. Úgyhogy ez a felállás, azt gondolom, hogy ez a felállás már megmutatta az első oroszlánkörmeit, akár a devizahitelek esetében, akár más esetekben.

Hatékonyabb-e ez a kétszintű struktúra, a megyei kormányhivatalokba integrált fogyasztóvédelmi szint, és fölötte a központi szint? Az első jelek szerint igen. Tehát 17 kormányzati funkciót és intézményt decentralizáltunk és integráltunk a kormányhivatali struktúrába, és ahol hatékonyabbnak érezzük az első visszajelzések szerint – ezt főigazgató úr nap mint nap érzékeli –, ez az ellenőrzések összehangolása. Tehát ennek a területnek, ahogy ezt elnök úr a végére is odatette, hogy az ellenőrzésekről is beszéljünk, az ellenőrzések jelentik az akcióját igazából, és ott a terepen hatékonyabb az információcsere és a közös ellenőrzési tevékenység. Tehát ott már érezzük a hatékonyság javulását.

Amit a civil szervezetekről kérdezett, illetve amit mondott, elnök úr, azzal egyetértünk, tehát a lehető legnagyobb mértékben szeretnénk támogatni – és ez más szóhasználatban is előkerült – a fogyasztói önvédelmet, amit tulajdonképpen a civil szervezetek működését jelenti. Tehát én el tudnám képzelni, hogy az önkéntes munkát beszámítjuk egy pályázati rendszer esetében. A költségvetésben szerepel a 155,1 millió forintos támogatás erre az évre, nem hiszem, sőt biztos vagyok benne, hogy ezt nem szabad csökkenteni a következő évre. Sőt, a terveink szerint az európai uniós forrásokból is nyújtanánk támogatást, talán 2013-14-től. Ugyanígy a jogszabályalkotás-előkészítésbe a lehető legnagyobb mértékben tervezzük bevonni a civil szervezeteket.

A Fogyasztóvédelmi Tanács még nem alakult át, ez a közeljövő, a következő hónapok feladata. Ugyanígy az Energetikai Érdekegyeztető Tanács is alakulóban van, de lesz. A fogyasztóvédelmi törvényt szeretnék a parlament elé terjeszteni, remélem, lesz is rá – hogy úgy mondjam – erőnk, hogy jóváhagyjuk, mert ahogy ez itt elhangzott, egy sor esetben – mi négy területet látunk ilyennek, ahogy ezt jeleztem – érdemes módosítani a jelenlegi jogszabályi környezetet.

Végül a magáncsőd intézményére vonatkozóan nagyon jó európai uniós tapasztalatok vannak. Tehát hogyha ezt általában a csőd- és felszámolási eljárás módosításával össze tudjuk

hangolni, akkor azt gondolom, a magáncsőd intézményét Magyarországon érdemes lenne bevezetni. Ez a fogyasztóvédelemre vonatkozó nemzeti stratégia része is lehet, de azt gondolom, hogy más oldalról is, például pénzügyi oldalról is jogosult a magáncsőd intézménye a bevezetésre.

Szabó Zsolt képviselő úrral egyetértek, hogy az élelmiszer-biztonság ennek az egész területnek az egyik legnagyobb kihívása. Mélyen ellenzek mindenfajta GMO-trükk magyarországi – sőt Kárpát-medencei – bevonását is, mert ez viszont egy gazdasági stratégia, hogy Magyarország a minőséggel és a ritkasággal versenyezzen a világpiacon. Mi középmeretű gazdaságnak tartjuk magunkat, de egy középmeretű gazdaság esetében – és különösen kicsiny gazdaság esetében is – csak a minőség és a ritkaság az érték. Tehát a magam részéről a lehető legnagyobb mértékben, ez egyben válasz lesz Ertesy Katalin kérdésére is, ellenzek mindenfajta GMO-trükköt vagy szennyezést, vagy pedig még nem is tudjuk pontosan, hogy ebben az esetben mi történt. Ami azonban a kérdést illeti, ott jelen pillanatban a minisztérium, illetőleg a hatóság azt az álláspontot képviseli, hogy együtt kell működnünk az ellenőrzésekben. Tehát több területen van a kormányzaton belül kapacitás, erő és intézmény ezeknek az ellenőrzéseknek az elvégzésére. Tehát azt gondolom, hogy egy együttműködési rendszert kell kialakítani, ma így működik egyébként a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, tehát közös ellenőrzési stratégiát dolgoztak ki, és így működtetik az ellenőrzési munkát a laboroknál.

Ertsey Katalin kérdései. A helyi piacok esetében, amit felvet, azt gondolom, ez két párhuzamos dolog. Az egyik, amit – szerintem helyesen – a kormány eldöntött, hogy központilag sokfajta stratégia metszéspontjában határozzuk meg, hogy Magyarországon a nagy láncok terjeszkedése hol álljon meg, és hol lehet esetleg továbbmenni. Ezt egy központi döntésnek kell alávetni - megítélésem szerint –, mert ha összevetjük Magyarországon a kis- és nagykereskedelem szerkezetét, azon belül a tulajdonszerkezetet, és hozzátesszük a földrajzi szerkezetet, akkor elég sajátos helyzetet találunk. Tehát itt egy állami stratégiát érdemes érvényesíteni.

Más kérdés a helyi piacok esete, egyrészt jegyzői hatáskör a helyi piacokra vonatkozó engedély kiadása. A magam részéről továbbra is fenntartom azt a véleményemet – sőt óhajomat, sőt a minisztérium nevében azt a szándékunkat –, hogy minden lehető eszközzel támogatjuk a helyi piacokat. Sőt, Fazekas miniszter úrral egy évvel ezelőtt megállapodtam abban, hogy egymilliárd forintos keretet működtetnek a helyi piacok kialakítására. Ugyan azt most nem látom át, hogy ez a pénz hol és hogyan került felhasználásra, nem látom át, tehát lehetséges, hogy nem került sor a teljes összeg felhasználására. De azt, hogy a helyi piacokat úgy, ahogyan erről beszéltünk – Franciaországtól egyébiránt Olaszorszáig, Ausztriáig, tulajdonképpen majdnem minden uniós tagállamban –, tehát hogy hétvégén használják az ipari korszak előtti módon a piactereket, mégpedig piacként, így alakultak ki, ezt a lehető legnagyobb mértékben szeretném támogatni. Főigazgató úrral és Szatmáry államtitkár úrral majd utánanéznünk, hogy hogyan áll ez a program.

Ez nagyon erőteljesen egybevágh azzal is, hogy hogyan próbáljuk a magyar termékeket piacra juttatni Magyarországon. Szerintem ez két párhuzamos dolog. Az egyik egy fém, a másik egy gáz. Az egyik esetében a fékre szeretnénk lépni – okosan, nem hübelebalázs módján –, de a másik az a gáz, tehát hogy minden módon segíteni szeretnénk – kellene segítenünk, majd megnézzük, hogy hogyan áll ez – a helyi piacok megerősödését vagy kialakulását. Valami biztos, hogy történik, mert egy sor önkormányzat esetében – több tucat ilyen önkormányzatról tudunk már – a helyi iskola, egészségügyi létesítmény számára a helyi piacok mögötti helyi termelők már beszállítanak. Tehát valami biztos, hogy megindult. Az, hogy még nem mennek helyi piacokra a főtéren vagy a templom előtt, ezt megnézzük, de azt gondolom, hogy ezt nagyon fontos támogatni.

Ez vonatkozik egyébként a bv-intézetek esetére is, tehát helyi termék és furcsa piac – de piac, a büntetés-végrehajtási intézmény egy zárt piac –, de minden piac szükséges a magyar mezőgazdasági és élelmiszer-ipari termékeknek. Talán ismerik a bizottság tagjai azt a szomorú adatot, hogy miközben 20 év alatt a magyar GDP több mint 150 százalékkal nőtt, a mezőgazdasági termelés 89 százalékon áll 1990-hez képest. Tehát Magyarország legnagyobb adóssága – az államadósság mellett – a mezőgazdaság és élelmiszeripar teljesítményének elmaradása az 1990-es szinthez képest. 89 százalék, ez az egyik legszomorúbb adata az elmúlt most már 21 évnek. Tehát minden kicsi helyi piac, minden kicsi belföldi piac fontos.

A fogyasztóvédelmi stratégia esetében, amit képviselő asszony mondott, a tripartit rendszerrel nem az a baj, hogy szigorúan működik, hanem hogy nem jött ki belőle az, amit szeretnénk. Tehát, hogy állandó ellenőrzés, visszajelzés, ötlet, javaslat legyen, és úgy tűnik, hogy a szigorúan felosztott három oldal erre nem alkalmas. Ugyanis itt nem csupán érdekellentét van, itt érdekazonosság is van, és az érdekazonosság sem jön ki. Hát az üzleti szektornak érdeke az, hogy a fogyasztók és a civil szervezetek a fogyasztók képviselőitől azt mondják, hogy neked ez jó, neked ez nem jó, ezt elfogadjuk tőled, ezt nem fogadjuk el. Tehát együttműködést is szeretnénk. Ugyanígy gondoljuk az érdekegyeztető tanács esetében. Azért döntöttünk a tripartit rendszer sokoldalúvá alakulásáról, mert sokkal többfajta szempontot szeretnénk bevonni. Megítélésem szerint itt is, a fogyasztóvédelemnél még az önkormányzatok szempontját is érdemes lenne bevonni. De nagyon sok más olyan szempontot, amelyek ma nincsenek benne. Nézzük meg, hogy hogyan alakul. Az biztos, hogy a Fogyasztóvédelmi Tanácsnak – amelyet akkor ősszel felállítunk, és a fogyasztóvédelmi stratégia egyeztetése során nyilván kapunk sok javaslatot, tanácsot erre – az lesz a feladata, hogy a lehető legszélesebb körből merítsen információt, és ne ilyen kötelező „elmondom neked, hogy mi a baj” legyen belőle, hanem azonnali visszajelzés a kormányzat működéséről, egy-egy minisztérium működéséről, vagy pedig egy-egy azonnali kérdés megválaszolása, mondjuk hogyha például jogszabályalkotásról van szó. Tehát azt gondolom, hogy várjuk meg az őszi új Fogyasztóvédelmi Tanács szerkezetét, és utána értékeljük, hogy ez mennyire volt jó vagy sem.

A GMO-vizsgálatról már elmondtam a véleményemet, itt egy vizsgálatra van most szükség, és a vizsgálat után a szükséges jogszabályi változtatásra. Itt történt egy behatolás – hogy úgy mondjam – a magyar GMO-mentes területre, nézzük meg, vizsgálatnak kell kiderítenie, hogy ez milyen okból történt. Ugye, 0,1 százalék volt a szennyezés, tehát ez nem egy nagyon magas szennyeződés, lehetett – hogy úgy mondjam – ottmaradt rész is. Nézzük meg, és azt követően nézzük meg, hogy kell-e jogszabályváltozás. Olyan változás azonban nem lehet, ami Magyarországot megnyitja a GMO felé. Az egy óriási sikere volt a magyar kormányoknak, ezen belül a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium vezetésének, hogy elérte az európai uniós tárgyalásai során, hogy nemzeti hatáskör maradt az a döntés, hogy lehet-e GMO vagy nem. Ez az egész Európai Unió mezőgazdasági jövője szempontjából nagyon fontos döntés volt, és ezt mi magyarok értük el. Azt gondolom, erre büszkék lehetünk, és a társtárca büszke lehet.

A dohánytermékek jövedéki adójának esetében a minisztérium álláspontja világos: emelni kell. Az Európai Unió 2018-ig meghatározza a jövedékiadó-emelés mértékeit, irányait, ezen belül az ütemét határozza meg a kormány javaslata szerint a parlament az adójogszabályok keretében. Most annyi történt, hogy áttettük – időben – az őszi adójogszabályokról szóló vitára a dohánytermékek jövedéki adója emelésére vonatkozó döntést. Ennyi történt, a Nemzetgazdasági Minisztérium álláspontja változatlan: emelni kell a dohánytermékek jövedéki adóját. Ez természetesen részben egészségügyi, fogyasztóvédelmi, részben államháztartási és európai uniós kérdés. Mert az Európai Unió – helyesen – meghatározott számunkra egy dohánytermékek jövedéki adójára vonatkozó pályát. Ez egy érdekes terület, mindannyian ismerjük, 600 milliárd forint a termelési érték, ebből

500 milliárd forint jövedéki adó és áfa. Úgyhogy ez egy sajátos terület, és azt gondolom, ez a sajátos terület az adójogszabályok őszi jóváhagyása keretében azt az uniós harmonizáció szerinti adóemelést el fogja viselni.

Amit képviselő asszony a devizahitelekkel kapcsolatban említett, azért nem értem, mert például BUBOR kisebb, mint az említett román kamatszint, és nem hiszem, hogy a bankok jól jártak, de úgy biztosan nem tudnék fogalmazni, hogy a bankok jobban jártak, mint a védett, biztonságos helyzetbe jutott devizahitelek az otthonvédelmi akciótervvel. Sőt, pont fordítva, a megállapodás keretében minden költséget áthárítottunk a bankokra. Minden költséget áthárítottunk. Azt a költséget nem tudjuk áthárítani, amit a 2002-2010 közötti hibás gazdaságpolitika okozott. Azt nem tudtuk áthárítani. Ez viszont óriási költség. Ez azt jelenti, hogy a védett árfolyamsávon belül védett helyzetben van a devizahiteles. Ennek a hibás döntésnek – mert hibás döntés volt a kormányzat, a jegybank, a bankrendszer és a hitelfelvevő részéről a devizahitel – az árát elsősorban a bankrendszer fizeti most meg. Valamit természetesen vállal az állam is, ahogy ezt képviselő asszony mondta helyesen, az eszközkezelőn keresztül, ez egy alacsony ár, és természetesen vállal egy árat maga a hitelfelvevő azon keresztül, hogy az Európai Unióban, és ezen belül Magyarországon nem érvényesül a walk away jog, az elsétálási jog, mint az angolszász országokban, ezen belül az Egyesült Államokban.

Azt gondolom, hogy ha az otthonvédelmi terv árát, költségeit tekintem, akkor a bankrendszerre a kormány nagyon sok költséget áthárított. Nem véletlenül tartottak a tárgyalások több mint fél évig, nem véletlenül volt nagy felzúdulás a bankok részéről néhány, a kormány által követelt kérdésben. Tehát akár a gyűjtőszámla költségeinek a fedezete, akár a gyűjtőszámla mögötti hitelfelvétel, ezek mind olyan költségek, amelyeket bizony áthárítottunk a bankokra, és nem engedjük levonni egyébként az otthonvédelmi akciótervben áthárított költségeket a bankadóból. Merthogy ilyen követelés is elhangzott a bankok részéről. Még egyszer: tehát a román megoldásnál jobb a magyar, a magyar helyzet viszont rosszabb a románánál, merthogy egyedül az Európai Unióban Magyarország tért át egy olyan mértékű devizahitelezésre, ami miatt jelenleg a svájci frank mint menedékvaluta helyzetét el kell hogy viselje. Tehát a magyar devizahitelek annak a levét isszák, hogy a svájci frank a dollár mellett menedékvaluta a jelenlegi globális pénzügyi rendszerben, de én nem becsülném le azt, amit most a devizahitelek a kormány és a Bankszövetség megállapodásától kaptak. Ez óriási biztonságot jelent.

Még egyszer: a társadalom vagy az adófizetők többsége nem vállalhatta át a devizahitelek hitelét. Azt viszont meg tudtuk tenni, hogy megvédjük azokat a devizahiteleket – és ezt a forinthitelesekre más módon kiterjesztettük –, akik rendben tudnak fizetni, és 160 forint/svájci frank volt az átlagos árfolyam, amelyen fölverték a devizahitelt, és a mai árfolyamszintet ugyan nem tudom, de a 180 ahhoz van közelebb, nem a mostani árfolyamhoz. Tehát ez is egy nagyon kemény alkufolyamat eredményeképpen alakult ki, a bankok 200 forintnál alacsonyabbat nem akartak elfogadni. Úgyhogy megmondom egyenesen, itt egy félreértés lehet, kifejezetten kedvez a devizahiteleknek az a megállapodás, amit kötöttünk, de a 2003-2004 után elfutott devizahitelezés teljes árát nem tudta az állam, illetőleg mögötte az adófizetők teljes közössége átvállalni.

Amit Selmeczi Gabriella mond, azzal teljes mértékben egyetértek. Lesz fogyasztóbarát embléma jövőre, ez megint egy lépés abban az irányban, amit említettél. A magyarországi fogyasztóvédelmi és piaci ellenőrzések minőségére van egy európai uniós visszajelzésünk, a harmadik legjobb az Európai Unióban. Van is itt egy táblázat (Felmutatja, majd beletekint.), hogy Németország és Bulgária után a harmadik helyen állunk a piacfelügyeleti ellenőrzések minőségét és hatékonyságát tekintve. Nem sok területen állunk a harmadik legjobb helyen. Olyan van, ahol a harmadik legrosszabb helyen állunk, de ahol a harmadik legjobb helyen, olyan kevés terület van, itt így állunk. Azzal is egyetértek, hogy a szándékos

és nem szándékos esetek szankcionálását el kell különíteni, és a helyi piacok, kispiacok fejlesztésére pedig már kitértem.

Spaller Endre képviselő úr visszajelzését köszönöm a munkatársak nevében is. Én is úgy érzem egyébként, hogy a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos ötletek jobban beépülnek az új szervezeti rendszerbe, mint korábban, és ennek lehet az az oka, hogy megnyitottunk egy sor olyan csatornát, amelyek korábban nem működtek. Ilyen például az internetes visszajelzés, a hétvégi nyitva tartás, tehát teljes mértékben köszönöm ezt a visszajelzést.

A jövőre vonatkozóan 2012-ben tervezzük bevezetni a nemzeti termékkosár intézményét, ami szintén a kiváló magyar termék útját folytatja előre, tehát ez egy következő lépésünk. A belföldi piac visszaszerzése és a minőségi magyar áruk fejlesztése kéz a kézben halad.

Örvendi képviselő úr felvetését megvizsgáljuk, köszönöm. Tehát hogyha újból visszafordult a beszállítók esetében a nagy kereskedelmi láncok politikája, az helytelen lenne, ezt megvizsgáljuk a velünk együttműködő intézményekkel karöltve, és amennyiben ezt tapasztaljuk, akkor természetesen lépni fogunk. Köszönöm, jónak tartok a rejtett szankciók – így jegyeztem fel – vizsgálatára először egy kerekasztalt az érintettekkel, és hogyha ott nem jutunk dűlőre, akkor továbbmegyünk.

Zsigó Róbert alelnök úr visszajelzését szintén köszönöm. Valóban tárcavezetőként nekem is az a benyomásom, hogy ezen a területen nagyon sok részterületen léptünk előre. Felállt egy új intézményrendszerünk, sok helyen 20-21 éves maradványokat kell eltüntetni, föl kell építeni egy jól működő rendszert. Ennek – azt gondolom – az első lépései megtörténtek.

A fogyasztók önvédelmét említetted, igen, ez rendkívül fontos dolog, és részben azt is elmondtad, hogy mi kell ehhez, részben a bizottság tagjai is hozzátették a saját javaslataikat. Biztos, hogy tudás kell hozzá. Például, ha a mostani devizahitelesek felvilágosították volna 2003-2004-től vagy 2005-től a svájci frank esetében, hogy milyen kockázatot vállalnak, azt gondolom, nem sokan vállalták volna a kockázatot. Hiszen nem volt árfolyam-biztosítási rendszer, amivel beléptek a svájcifrank- vagy euróhitelezésbe, tehát nem volt tudás. Úgyhogy nagyon egyetérték azzal a fogalmazással, hogy az aránytalan vagy hiányzó tudást kell pótolni. Ez részben oktatási kérdés, tehát azt gondolom, az új közoktatási törvényben szereplő gazdasági ismeretek, pénzügyi ismeretek keretében erre is ki kell majd térni, és azt gondolom, hogy a bizottság itt adhatna, illetve nem szeretnék ebbe beleszólni, de a bizottság éppen véleményt is formálhatna arról, hogy milyen pénzügyi vagy a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos ismereteknek kellene ebben szerepelnie.

Az önkormányzatoknak nagyon sok szempontból kulcsszerepe van, és azt gondolom, hogy az is előremutató, hogy például a Kaposvári Egyetemen folyik felsőfokú fogyasztóvédelmi képzés. Tehát már van azért valami ezen a szinten is, és az pedig kifejezetten előremutató lépés, és az alelnök úr szerénységből nem hozta fel, úgyhogy én felhozom, hogy Baja fogyasztóvédelmi városként működik. Kitűnő a halászlé is ott, úgy gondolom, ez is véd bennünket mint fogyasztókat. *(Derűltség.)*

Összességében, tisztelt bizottság, azt kell mondanom, hogy a jogalkotásnál, a civil szervezetek bevonásánál és a devizahiteleseknel valóban ezekre a területekre fókuszál a tevékenységünk. Még egyet azért megemlítenék, hogy a célvizsgálatok körében időnként sort kell keríteni beeső tételekre. Ilyen volt az utazásszervezéssel foglalkozó szervezetek célvizsgálata – márciusban rendeltük el –, és még három esetben tovább folyik a vizsgálat, tehát nem zárult le. Tehát most egy rendszer kialakításáról beszélünk, de vannak olyan esetek, amelyeket gyorsan kezelni kell, a mostanában kialakult intézményrendszer képesnek tűnik ezeknek a beeső, ad hoc, hirtelen kérdéseknek a kezelésére.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Nem nyitok újabb kört, viszont a miniszter úr válaszában olyan hangsúlyokat jelentetett meg, hogy úgy látom, Ertsey Katalin egy rövid megjegyzést kíván tenni, de nem fogok róla vitát nyitni.

Képviselő asszony, egy gyors megjegyzésre lehetőséget teremtek.

ERTSEY KATALIN (LMP): Köszönöm szépen. Biztosan én nem fogalmaztam eléggé érthetően. A romániai modell nem egy átmeneti időre rögzíti alapkamat plusz 2 százalékon, hanem azzal fizeti ki az adós. Tehát ezt úgy állítani be, mint hogy a BUBOR – ez alacsonyabb – egy átmeneti időszakra, majd utána mindenképp ki kell fizetni, ez nem állja meg a helyét. Tehát azt gondolom, ez továbbra sem erősíti a fogyasztókban azt az érzést, hogy itt valami meg van oldva. Itt a bankokat nagyon keményen arra kötelezték, hogy végigtárgyalják a devizahitelekkel, és ezen állapodjanak meg, és így fogják kifizetni. Tehát nem arról van szó, hogy egy átmeneti időre szabták ki ezt, és aztán ráterhelik az egész pluszt, ami most kétszázhuszonvalahány körül jár, hanem ezen fizetik ki.

ELNÖK: Köszönöm. Köszönöm szépen. A lovagiasság jegyében ezt a megjegyzést, képviselő asszony felé megtettem. Nem nyitunk ebben vitát, elfogadom miniszter úrnak azt a megközelítést, hogy ez egy olyan nagyságrendű ügy, a devizahitelek ügye, amit biztosan vissza fog még hozni a bizottság.

Ha esetleg ezt korábban, a megszólalása elején nagyobb hangsúllyal tette volna bele a mondandójába, miniszter úr, akkor valószínűleg a mai vitánk ebbe az irányba ment volna el, és talán kicsit karcosabb is lett volna, de úgy alakult, hogy ezt egy őszi időszakban meg fogjuk beszélni.

Tisztelettel köszönöm szépen, miniszter úr, hogy ön és a kollégái a Házzabálynak megfelelően ezt a miniszteri beszámolót megtették, ezzel, miután nem igényel döntést, a miniszteri meghallgatás napirendi pontját lezárom. Jó munkát kívánok miniszter úrnak, főigazgató úrnak, államtitkár úrnak és a kollégáiknak.

Egyebek

Nekünk van még egy napirendi pontunk, az egyebek, amiben egy bejelentésem van, Bencsik államtitkár úr megválaszolta a Magyar Energiafogyasztók Szövetsége levelét, ezt a választ kiosztottuk. Egyébként pedig a kollégáknak jó munkát kívánok a mai plenáris ülésen, és jó pihenést és felkészülést az őszi bizottsági időszakra.

Annnyi információt hadd mondjak még, hogy a tervek szerint szeptember 12-én lesz a plenáris hét, tehát azon a héten biztosan találkozunk, majd meglátjuk, hogy azt megelőzően a bizottsági héten van-e olyan jogszabály, aminek az előkészítése ügyében össze kell jönnünk. Ezzel a bizottsági ülést lezárom. Miniszter úrnak, a bizottság tagjainak, mindenkinek jó munkát és jó pihenést kívánok, köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 32 perc)

Simon Gábor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi V. Katalin